УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 74125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 51. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 19-го БЕРЕЗНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 19, 1969 No. 51. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 18 березня 1969

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ПІДПИШЕ ЗАКОН, коли Конгрес змінить Конституцію тим способом, що президента ЗСА мали б вибирати всі виборці під час загальних виборів. Так сказав на переслуханнях головний прокуратор Джан Н. Мітчелл в Палатній Правничій Комісії. Але Мітчелл додав, що і Президент і він не будуть старатися про це, щоб Конгрес схвалив таку зміну Конституції, бо вони обидва не вірять, щоб знайшлися 38 стейтів, які ратифікували б таку зміну Конституції. Під час минулорічних виборів численні політики домагалися зміни системи електорів.

СЕНАТОР БЕРРІ ГОЛДВОТЕР, промовляючи на прийнятті Крайової Організації Молодих Республіканців у Вашингтоні, закликав консервативних республіканців „мати терпець" у відношенні до республіканського Ніксона. Сенатор Голдвотер сказав, що „численні республіканці дуже часто нарікають тоді, коли вони повинні схвалювати". Голдвотер передбачає, що Уряд Ніксона „приверне свободу народові і відповідальність для стейтів, але цю ціль можна осягнути не впродовж однієї ночі, ані навіть одного року.

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН НЕ БУДЕ виголошувати звернення Про Стан Унії цього року. Президент Джансон виголосив своє Звернення 14-го січня. Президент Ніксон заявив, що він десь так за місяць матиме готову програму про те, що треба зробити на внутрішньому фронті. Він не сказав, чи сам предложить Конґресові цю програму, чи перешле її до Конґресу. В 1953 році президент Айзенгавер, а в 1961 році президент Кеннеді виголошували свої програми особисто в Конґресі, змінивши дещо з програми свого попередника, який був з іншої партії.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ КАНАДІЙСЬКИЙ УРЯД і провінція Квебек погодилися в тому, як вони мають допомогти Монтреальській Виставці, що вже два роки відбувалася під назвою „Людина і її світ". Виставка мала великий успіх два роки тому, коли вона звалася „Експо - 67". Минулого року не було гарної погоди, і виник великий дефіцит. Цей дефіцит погодилися покрити федеральний і провінційні уряди, і виставку мають відкрити 12-го червня. Виставка мала б відбуватися щороку, але нема кому платити недоборів.

РІДНИЙ БРАТ ДЖЕЙМСА ЕРЛА РЕЯ — Джан Маррі Рей заявив, що він переконаний в тому, що його брат мав спільників в убивстві негритянського провідника д-ра Мартина Лютера Кінґа. Джан Маррі Рей відповідав під час інтерв'ю з представником часопису Ст. Луїс Пост Діспеч і заявив, що Джеймс Ерл Рей сказав був йому таке: „Я не є сам в цій справі". Брат не питався про подробиці цієї справи. Джеймс Рей мабуть старатиметься про нову судову розправу, на якій він дістав би кару досмертної в'язниці, бо тоді він міг би бути звільнений вже 1982 року, а тепер при карі 99-ох років, звільнення може бути в 1999 році.

У СВІТІ

ЛЕОНІД БРЕЖНЄВ І АЛЕКСЄЙ КОСИҐІН ПРИБУЛИ до Будапешту на конференцію держав так званого Варшавського пакту, себто СССР і його европейських сателітів. Припускають, що на тій конференції виринуть такі справи, як переведений Москвою бойкот конґресу компартії Югославії: на вимогу Мокви всі її сателіти також збойкотували той конґрес — за винятком Румунії. Можливо, що Брежнєв і Косиґін інформуватимуть своїх підрядних союзників про плян переговорів СССР і ЗСА про заморожения стану атомового збросння.

ДО ЖЕНЕВИ ПРИБУВ уже Джералд С. Смит, голова Американської Аґенції контролі збросння і роззброєння. У цьому тижні Женевська конференція для справ роззброєння відновляє свої наради. Ця конференція, формально Підкомісія ОН для справ роззброєння, складається з 18-ох членів, з яких Франція від початку бойкотує наради, визнавши їх за втрату часу.

У БІЯФРІ ПОКРАЩАЛА ситуація на воєнному харчовому фронтах. Біяфра — це колишня Східня провінція Ніґерії і центральний уряд Ніґерії веде проти Біяфри від більше року криваву війну. Втрати біяфрійців в людях внаслідок голоду й жертв на бойовищах обраховують на півтори мільйона осіб. Проте — біяфрійцям вдалося відкинути ніґерців, що загрожували останньому летовищу Біяфри Улі, та окружити одну ніґерську бриґаду.

ЙОРДАНСЬКИЙ КОРОЛЬ ГУССЕЙН НАРАДЖУЄТЬСЯ тепер в Каїро з єгипетським президентом Насером. Гуссейн виїде в квітні до Парижу, Лондону й Вашинґтону, щоб прихилити ті великодержави до арабського становища, що Ізраїль повинен звільнити всі окуповані ним арабські землі. Ніксон, хоч боронить право Ізраїлю до існування в мирі й безпеці, проте відкидає совєтське становище, що „чотири великі" повинні накинути Ізраїлеві умовини замирення.

В ЄГИПЕТСЬКОМУ ПОРТІ АЛЕКСАНДРІЇ ПЕРЕБУВАВ з відвідинами совєтський атомовий підводний човен. Коли він докладно приплив і відплив — цього не відомо, бо взагалі єгипетська преса про ті відвідини не писала. Західня преса твердить, що єгипетські власті не перевірювали, чи перебування в Александрії атомово - підводного човна погрожує радіяцією.

ПАПА ПАВЛО VI НАТАВРУВАВ нахил до матеріялізму в сучасному світі та знецінювання вартости релігії. Папа, у промові до прочан в минулу неділю, признав, що навіть віруючі християни в меншій мірі, як раніше сприймають містерію Воскресення Христового.

ІЗРАЇЛЬСЬКЕ ЛЕТУНСТВО ПЕРЕВЕЛО в минулу неділю бомбардування трьох арабських таборів терористів на терені Йорданії. Налет тривав дві години. Один з бомбардованих таборів знаходиться за 6 миль від столиці Йорданії Амману. Ізраїльці не чекають вже на акти арабського терору, тільки самі атакують терористів в місцях їхнього вишколу.

КУБА ВИЗНАЛА В'ЄТКОНҐ, себто Фронт Національного Визволення, як „дійсний" уряд Південного В'єтнаму. Це перша держава, яка формально нав'язала „дипломатичні взаємини" з південно - в'єтнамською підпільно революційною організацією, насправді заснованою Північним В'єтнамом і цілком Північному В'єтнамові підпорядкованою. Це „визнання" має тільки пропаґандивне значення в комуністичному світі, але ледви чи прибавило поваги делеґації В'єтконґу на Паризькій конференції про В'єтнам.

Москва добивається поширення консулярної служби в ЗСА і Совєтському Союзі

Вашингтон. — Совєтський амбасадор у Вашингтоні зголосив 8 ц. м., на зустрічі з державним секретарем Віллямом Роджерсом, пропозицію, щоби З'єднані Стейти відкрили свій косулят у Ленінграді, а Совєтський Союз у Сан Франсіско. Американські коментатори негайно добачили в тій совєтській пропозиції глибший політичний зміст, як ніби совєтське бажання підкреслити „добрі взаємини" між СССР і ЗСА. Америка й Совєтський Союз не мають обопільних консулятів поза своїми амбасадами, себто у Вашингтоні й Москві. Совєти мають в ЗСА ще свою репрезентацію в Об'єднаних Націях в Ню Йорку. Американський консулят у Владивостоці був закритий в 1948 році після того, як американський уряд видалив совєтського генерального консула з Ню Йорку у зв'язку із шпигунською діяльністю того консуляту. У 1964 році ЗСА і СССР підписали консулярний договір, ратифікований Сенатом щойно рік тому, але за тим договором не відкрито нових консулятів. Директор Федерального Бюра Інвестиґацій, Дж. Едґар Гувер, заявив у зв'язку з отим договором, що відкриття совєтських консулятів в Америці утруднило б протидіяння совєтській шпигунській роботі. Відомо, що кожна взагалі совєтська станиця в будь-котрій країні зобов'язана стояти на послугах шпигунській роботі.

Об'єднані шефи штабів погодилися на урядовий плян протиракетної оборони

Вашингтон. — Об'єднані шефи штабів заявили 17-го березня, що вони вповні погоджуються на той плян протиракетної оборони, який недавно виявив президент Ричард М. Ніксон. Заява об'єднаних шефів штабів цікава тому, що донедавна вони були проти пляну рідкої оборони проти ворожих ракет, який предложив був президент Джансон, і який тепер в дещо зміненій формі, прийняв президент Ніксон. Об'єднані шефи штабів погодилися на „легкий" оборонний плян проти ворожих далекосяжних ракет на кілька днів раніше від минулої п'ятниці, 14-го березня, коли президент Ніксон виявив свій плян в цій ділянці. До зміни становища шефів штабів причинилися найбільше шеф штабу летунства генерал Джан МекКоннел і шеф морських операцій адмірал Томас Г. Мурер. Про зміну становища шефів штабів говорив на телевізії Амерікен Бродкестінґ Компані заступник секретаря оборони Дейвід Пекард, який сказав, що всі шефи штабів хотіли б, що б ЗСА мали якнайліпшу протиракетну оборону.

Прибутки великих корпорацій в 4-ій чверті 1968 р. становили $95.8 більйона

Вашингтон. — Департамент Торгівлі звітує, що прибутки великих корпорацій в останній чверті минулого року становили рекордове число $95.8 більйона, на $3.1 більйона більше в порівнянні з третьою чвертю. Повищі числа розуміється в річному відношенні. В цілому році 1968 прибутки великих корпорацій становили $92.3 більйона. В цілому році прибутки в річному відношенні в минулому році збільшилися на $3.1 більйона, але в цьому $2.2 більйона спричинені внаслідок інфляції. Представник нюйоркської біржі передбачає, що економіка цієї країни в першій половині цього року затримає теперішній темп збільшення, але в другій половині ц.р. вона буде зменшуватися. На думку цього представника Віллійма С. Фройда в першій половині цього року економіка не буде зменшувати темп росту, бо власники бизнесів хочуть розбудовувати свої фабрики й влаштування в них.

Великі банки збільшили відсотки до 7.5

Ню Йорк. — Від грудня 1968 року вже вчетверте збільшуються відсотки від позичок, і економісти висловлюють надію, що теперішнє збільшення відсотків спричинить вкінці таки сповільнення темпу збільшення економіки та сповільнить інфляційний тиск на економіку. Великі банки повідомили 17-го березня, що збільшують відсотки від позичок, які вони дають великим корпораціям, з теперішніх сімох до 7.5 відсотка. Внаслідок цього збільшення відсотків мусітимуть зменшити свої витрати бизнесмени, міські управи та інші споживачі, що зменшить рух в економіці. Уряд вже довший час старається дещо „охолодити" економіку, щоб припинити інфляцію, яка обезцінює доляр. В деяких районах відсотки від морґеджів не можуть перевищувати 7.5 відсотка. Але нове збільшення відсотків спричинить те, що важко буде дістати позичку на морґедж, купно авта або холодільника, що матиме вплив на сповільнення темпу економічного збільшення.

Д-р Борис Доценко вибрав свободу і живе в Канаді як людина без батьківщини

Єлловнайф, Північно-західні території в Канаді. — Щоденник „Ню Йорк Таймс" приносить вістку про 42-річного нуклеарного фізика українця д-ра Бориса Доценка, який два роки тому вибрав свободу в Канаді, де він працював в Албертському університеті як виміняний професор, зрікся совєтського громадянства, відіславши свій пашпорт совєтському консулятові. Коли скінчилася його праця в університеті Алберти в Едмонтоні, не було 1968 року жадного вільного місця для українського науковця в університетах Канади, і він пішов працювати до гайскулу (середньої школи) в підарктичну околицю до містечка Єлловнайф, що має 6,000 мешканців. Влітку ц.р. кінчається однорічний дозвіл на перебування в Канаді, і українець, який вибрав свободу, побоюється, чи канадійський уряд продовжить йому дозвіл на побут у вільній країні, бо совєтська влада натискає на канадійський й американський уряди, щоб не підтримували політичних втікачів із СССР. Д-р Доценко дуже люблений місцевою людністю, батьки хвалять його, як учител біології й фізики. Він не має жадних зв'язків із дружиною й 7-річною донечкою, які живуть в Києві.

СССР і його сателіти пропонують европейську мирову конференцію

Будапешт. — Совєтський Союз і його 6 европейських сателітів, зібрані на конференції у Будапешті, проголосили резолюцію, яка закликає до миру та пропонує скликання всеевропейської „мирової конференції". У тій конференції беруть участь СССР, Польща, Румунія, Болгарія, Мадярщина, Східня Німеччина й Чехо-Словаччина. Від Совєтів беруть участь у тій конференції перший секретар компартії СССР Леонід Брежнєв, прем'єр Алексєй Косиґін, головний командант збройних сил Варшавського пакту маршал Іван Якубовський, військовий міністер маршал Андрій Гречко, член партійного секретаріяту Константин Катушев і інші. Загальникова пропаґандивна „миролюбна" резолюція була — твердять газети — вислідом компромісу задля заманіфестування „єдности" зібраних комуністів, коли насправді зараз на початку того з'їзду виявились поважні розбіжності між ними. Зокрема большевикам не вдалося переперти резолюцію з натавруванням китайських комуністів, як „агресорів", бо румуни застереглись, що треба спершу „розслідити" совєтсько-китайські бої на острові Ченпао на ріці Уссурі на Далекому Сході: СССР і Комуністичний Китай твердять, що друга сторона спрокувала ті сутички й кожна з двох сторін твердить, що друга сторона була „агресором".

Франція поручає коректуру кордонів у користь Ізраїлю

Париж. Французький уряд виготовив плян ізраїльсько-арабського замирення, за яким Франція відступила від свого первісного становища, тотожнього з становищем всіх арабських держав і Совєтського Союзу, що Ізраїль повинен негайно відкликати свої війська з усіх арабських земель, що їх окуповано в червні 1947 року після переможної війни проти арабів. Франція поручає тепер, що ізраїльські кордони повинні бути „узгіднені" з арабськими сусідами й скориґовані. Ізраїль від самого початку противився резолюції Ради Об'єднаних Націй з 22 листопада 1967 року, яка вимагала звільнення Ізраїлем окупованих арабських земель, бо Ізраїль стояв і стоїть на становищі, що не можна завертати до того стану, який власне став причиною останньої війни. Французький проєкт признає теж право ізраїльським кораблям користуватись Суезьким каналом і вимагає від арабських держав проголошення згоди на існування і недоторкальність ізраїльської держави. Однак Ізраїль відкинув ту французьку пропозицію, закинувши їй, що в тій пропозиції нічого не сказано про конечність ізраїльсько-арабських переговорів, зате, наприклад, трактується арабські терористичні організації, як окремого політичного контрагента. Французький плян ізраїльсько-арабського замирення був — твердять газети — предметом розмови президента Ніксона з президентом де Ґоллем у Парижі та розмови ізраїльського міністра закордонних справ Абби Ебана з Ніксоном в минулому тижні у Білому Домі.

ТИСЯЧНЕ ЧИСЛО „ВІЛЬНОЇ ДУМКИ" В АВСТРАЛІЇ

Сідней. — З датою 26 січня 1969 р. вийшло тисячне число українського тижневика „Вільна Думка" в Австралії, за редакцією В. Подолянка, який 20 років тому у містечку Беррі сам складав, друкував, пакував і розсилав цей часопис. У статті з нагоди 1000-го числа сказано: „Із появою „Вільної Думки" милевими кроками пішло вперед наше організоване життя в Австралії.

МАНЕВРИ В ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ

700 американських парашутистів з 82-ої Парашутної дивізії перелетіли 8.500 миль з Північної Каролайни до Південної Кореї, щоби взяти участь в тамошніх військових маневрах. Лет тривав 31 годину, але вже на Далекому Сході мусів сповільнитись з уваги на тамошню хуртовину. Тому парашутисти мусіли переночувати в Окінаві в Японії. Маневри відбуваються за 40 миль на південь від столиці Південної Кореї Сеулу. Ці маневри мають за головну ціль доказати військове поготівля американсько - корейських збройних сил в обличчі постійної загрози збоку комуністичної Північної Кореї. На світлині бачимо масове приземлення парашутистів на терені маневрів. Це найдовший в новітній історії перелет одного цілого парашутного куреня.

Протоархимандрит Василіянського Чину, о. д-р Атанасій Великий, перед поворотом до Риму відвідав УНС і „Свободу"

На відвідинах в УНС і „Свободі". Стоять (зліва): ред. А. Драган, о. Вінкентій Прихідко, ЧСВВ, Володимир Сохан, протоархимандрит ЧСВВ о. д-р Атанасій Великий, о. Вісаріон Андрейчук, ЧСВВ, і д-р Ярослав Падох.

Джерзі Ситі. — Цієї середи, 19 березня, повертається до Риму — після проведених на відвідинах в ЗСА і Канаді чотирьох з половиною місяців — Протоархимандрит Чину Святого Василія Великого о. д-р Атанасій Великий, відомий науковець, історик української Церкви, редактор „Записок ЧСВВ" та римських документів з історії Української Церкви і народу. Перед виїздом з Ню Йорку о. д-р Великий, в товаристві о. Вісаріона Андрейчука, ЧСВВ, пароха Асторії, та о. Вінкентія Прихідка, ЧСВВ, відвідав Головну Канцелярію Українського Народного Союзу та в-во „Свободу". В неприявності того дня в Головній Канцелярії гол. предсідника, Йосипа Лисогора і гол. касира Петра Пуцила, Гостей зустріли заступник гол. предсідника Володимир Сохан і головний секретар д-р Ярослав Падох, знайомлячи їх з влаштуваннями та працею Головної Канцелярії і в-ва „Свобода". В розмові із названими екзекутивними урядовцями та редакторами „Свободи" заторкнено ряд українських громадських і церковних справ, в яких о. Протоархимандрит знаменито визнається. Темою розмови була зокрема справа створення Українського Патріярхату, до якої о. протоархимандрит Великий ставиться з великим знанням і великою прихильністю, кажучи, що власне Патріярхат завжди був одною із цілей ОО. Василіян. В розмові о. д-р Великий згадав і деякі практичні заходи зорганізованої української громади, що могли б причинитися до приспішеного досягнення цієї великої мети.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

УВАН ВЛАШТОВУЄ КОНФЕРЕНЦІЮ НА ТЕМУ „ШЕВЧЕНКО У СВІТОВІЙ ЛІТЕРАТУРІ"

Ню Йорк. — Інститут Шевченкознавства при Українській Вільній Академії Наук у ЗСА влаштовує в суботу, 22 березня ц. р. Шевченківську Конфереренцію в програмі якої, крім відкриття, передбачена доповідь дійсного члена УВАН у ЗСА ред. Богдана Кравцева „Шевченко у світовій літературі", як також виставка видань творів Шевченка в перекладі на чужоземні мови. Відбудеться Конференція у великій залі УВАН при 206 Вест 100-а вулиця в Ню Йорку. Початок о год. 6-ій вечора.

ПРОФ. БОГДАН ПОПЕЛЬ ДОПОВІДАТИМЕ В КЛІВЛЕНДІ

Клівленд, Огайо. — У неділю, 23-го березня 1969 р., прибуде сюди з Чикаґо голова Центрального Комітету Оборони Обряду Мови і Традицій Української Католицької Церкви — проф. Б. Попель і виголосить доповідь на тему: „Сучасний стан і проблеми Української Церкви", у якій між іншим, заторкнені будуть теж справи Патріярхату й Синоду Української Католицької Церкви. Після доповіді передбачені запити й дискусія. Доповідь відбудеться у великій залі Дому СУМА, ріг Вест 10-ої і Професор вулиць, о годині 3.30 по полудні.

ПРИВІТАЛИ АРХИЄПИСКОПА СИЛЬВЕСТРА ІЗ 93-ЛІТТЯМ

Мельборн, Австралія. — Настоятель парафії УАП-Церкви в Мельборні о. М. Тицький, парафіяльна рада та парафіяни Святотроїцької Катедри влаштували після Богослуження урочисте прийняття в залі при катедрі, на якому вшановано Архиєпископа УАПЦеркви Сильвестра з днем його 93-л'ття, що припадало на 9. 1 ц. р. На адресу Ювілята надійшли численні привіти і побажання, про що інформував тижневик „Українець в Австралії".

В Нюарку відбувся вдалий концерт української пісні

Нюарк, Н. Дж. — У неділю 16 березня кругло 350 слухачів в тому й молодь, гаряче оплескували виступ мішаного хору української католицької церкви св. Івана Хрестителя „Боян", у залі „Мт. Вернон" школи під диригуванням М. Добоша; за фортепіяном М. Цибик. Хор виступив у складі 43 виконавців, у тому і солісти: М. Кушнір, З. Чорнобіль, Л. Лобур, О. Татуйчак, З. Вундзяк. Хор виконував твори М. Лисенка, К. Стеценка, М. Леонтовича, А. Гнатишина й ін. Крім хору „Боян", виступав ансамбль бандуристів у складі 6 осіб, під мистецьким керівництвом В. Юркевича, та в антрактах — група танцюристів з 16 юнаків і дівчат, під керівництвом п-ва Д. і В. Салабунів. Виступи бандуристів і танцювальної групи також тепло вітала заля. В кінці вечора „Боян" одержав квіти від хору Братства „Дивізійників", що їх вручили д-р І. Ярош та маленька Дарця Семенюк, та від українських купців і Промисловців — вручили П. Мельник. Хор „Боян" одержав замовлення та вже підписав контракт із фірмою „Рік-вест Ар Сі Ей" на другу довгограйну платівку, яку буде наспівано 16 квітня; перша платівка „Боян", із записом колядок і щедрівок, була впродукувана в 1967 р. На цьому концерті хор виявив дальший мистецький поступ.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.

Supscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Шабльон чи обнова

За щорічним звичаєм українська вільна громада, зокрема в Північній Америці, вшановує щорічно в березні Тараса Шевченка і відзначає роковини таких історичних подій, як Листопадовий зрив, проголошення державности 22 січня 1918 р. і проголошення соборности 22 січня 1919 року, відзначає день трагічної смерти Симона Петлюри й полк. Євгена Коновальця, а в останніх роках смерть Степана Бандери. Молодь щороку влаштовує Свято Крут. Такі відзначування стали необхідною традицією в житті української вільної громади.

Але традиція не повинна переходити в шабльон. Не можна вимагати від людей, щоб вони приходили на традиційні імпрези виключно з патріотичного обов'язку, без уваги на зміст і рівень даної імпрези. Шабльонові й нецікаві, вони не притягають, а відштовхують людей від участи в них. І добре, що свідомість цієї правди диктує вже організаторам наших традиційних імпрез шукати нової форми, нових, кращих шат, у які можна зодягти культ світлих постатей і світлих історичних дат. Промова, деклямація, одна - дві музичні точки, сольоспів і хоровий виступ — це той прийнятий шабльон, який уже, так би мовити, прівся, дармащо кожна з отаких точок може стояти на високому мистецькому рівні.

Цьогорічний Шевченківський концерт у Ню Йорку був власне поважним відхилом від шабльону, — цей вечір стояв під гаслом культури живого слова. Ще за життя Володимира Блавацького його Український Театр у Філядельфії влаштував у пошані Тарасові Шевченкові такий вечір мистецького слова — десяток членів того Театру один за одним рецитували чудові вірші Шевченка, і це була справжня насолода слухати ті продукції. Культуру живого слова плекала Театральна Студія Йосифа Гірняка й Олімпії Добровольської. Цю їх місію продовжує їхня колишня вихованка Лідія Крушельницька. Підготовлена нею ця остання Шевченківська академія у Ню Йорку зірвала з традицією „обов'язкової" промови і доказала, що вечір нічогісінько не втрачає на вартості, коли тієї традиційної точки програми — нема. Зрештою, деякі промовці самі завинили в тому, що люди почали ставитись з недовір'ям до точки „промова", побоюючись довгої лекції, відірваної від дійсности і позбавленої будь-якої оригінальної думки.

Індивідуальні та збірні рецитації й інсценізації поетичних творів під фаховою кермою — це добра й корисна новина. Філядельфійський ансамбль молоді під проводом Миколи Куліша, модернізуючи Свято Крут, увів, як настроєве тло, екран із показом образа Діви Марії і зворушливого шляху, що ним ішли до Крут його герої-оборонці. Масова участь старших і молодших громадян на обох згаданих вечорах — Шевченківському концерті і святі Крут — це найкраща відповідь усім песимістам і дефетистам, які твердять, що у вільній українській спільноті послабла вірність добрій традиції щорічних святкувань.

Найкращою іновацією, що її вводять організатори всіх отаких імпрез — це втягання до активної участи молоді і дітей. Ці наші щорічні концерти - академії повинні стати одним із найважливіших засобів защеплювання в молоді душі сантименту до української історії і до її світлих постатей, першорядним тереном ознайомлення їх з творами Тараса Шевченка і його значенням для української нації, з актуальністю проблеми української державности. Досвід показав, що коли в школі українознавства чи на сходинах молодечої організації спитати, хто хоче взяти участь в індивідуальній деклямації чи збірній рецитації на концерті-академії, то завжди з ентузіязмом підносяться молоді руки. Цю дитячу молодечу амбіцію треба підтримувати й використовувати в найширшій мірі. Виступи малят, дітей і молоді на таких вечорах мають для майбутности української громади куди більше значення, як навіть дійсно мистецькі виступи професіоналів, музик і співаків. Але ці останні мусять мати також форум, щоб виявляти себе перед громадою. Тому треба єднати одно з одним, і такі вечори втішаються найбільшим признанням. Коли будемо втягати до участи в таких вечорах молодь як активних виконавців, ба навіть аранжерів і проєктодавців, то не треба буде нарікати, що вона сторониться від патріотичних імпрез: це будуть власне імпрези молоді, і молоді люди будуть заповнювати залі.

Традиція не є поняттям тотожним із заскорузлістю, звичкою, шабльоном. Її можна і треба обновлювати, усучаснювати, модернізувати. Тоді вона буде завжди живою й атракційною.

Мих. Килимник

ІДЕЙНИЙ РОЗГРОМ „ДОКТРИНИ БРЕЖНЄВА"

Міжнародну політику ЦК КПСС, базовану на так званій „доктрині Брежнєва", вже сьогодні, менше ніж через три місяці по новім році, можна вважати ідейно розгромленою. І цей розгром стався ніде інде, як у самому таки комуністичному середовищі — з усіма познаками дальшого його поширення.

„Доктрина Брежнєва" нічого нового, а тим більше оригінального собою не являє. Вона виходить не тільки з Леніна й Сталіна, — коріння її сягає далеко глибше, до народження московського імперіялізму. „Заслуга" Брежнєва в тому, що він виразно показав перед світом московський імперіялізм, чітко висловився про його мету та про засоби, яких Москва вживає для поширення своєї диктатури.

Шлях до „доктрини Брежнєва" такий: спочатку „збирання русских земель", потім „прорубування вікна в Европу", далі „визволення братів - слов'ян" і нарешті — комунізм. Цей останній відразу був поставлений на найбільш широку скалю. Ленін ще за свого життя думав викликати „світову революцію". Сталін більший натиск зробив на зміцнення совєтської держави, вивищуючи в ній в усьому російське, а потім почав збройною силою усувати все те, що, на його думку, стояло на перешкоді тій державі. Так дійшло до криватих сутичок з китайцями Чіянг Кай - шека, потім з японцями, в продовженні — „воз'єднання" Галичини, Басарабії й частини Румунії, війна з Фінляндією, завоювання Литви, Латвії та Естонії. Після другої світової війни Сталін, ще більше вивищуючи Росію й росіян, створив „бльок соціялістичних держав" — Польщі, Мадярщини, Румунії, Чехо-Словаччини, Югославії, Болгарії, Альбанії, Східньої Німеччини. На ці держави він дивився як на кандидатів на майбутні „союзні республіки" в складі СССР.

Внаслідок зростання московського шовінізму серед керівних кіл СССР, внаслідок нещадного поборення тими колами всього не-російського, аж до фізичного винищення мільйонів осіб неросійської нації, візія майбутнього комунізму зазнала ідейного краху. Подорожі Тіта, Мілована Джіласа та інших керівних осіб комуністичної Югославії до СССР переконали їх у конечній потребі вискочити з-під московської підлеглости, навіть з будь - якого пов'язання із Сталіним і Москвою.

За Хрущова від Москви відійшли Китай та Альбанія. Не вдалося цього зробити Польщі та Мадярщині. Між іншим, Хрущов, подорожуючи по Польщі, перед польськими робітниками Нової Гути хвалився: „За комунізму ніякі кордони не будуть потрібні, як не будуть потрібні будь-які національні розмежування та окремішности". Тоді ледве не договорився він до того, що взагалі все має стати московським - російським, як „це вже робиться у нас". За Хрущова офіційно проголошено про обов'язковий „обмін кадрів" усередині червоної імперії, про „злиття" націй, мов, культур, про творення єдиного совєтського, тобто російського, народу. За Хрущова ж накинуто всім „союзним республікам" новий дискримінаційний шкільний закон, який мови народів тих республік визнав за необов'язкові, але всіх зобов'язав вивчати мову російську.

Брежнєв, ставши провідником КПСС, у національному питанні пішов за своїми попередниками. На XXIII з'їзді партії він проголосив „в інтересах комунізму" потребу далі „зливати" нації, мови й культури в СССР, далі провадити „обмін кадрами". На тому ж з'їзді Косиґін підкреслив, що й далі буде провадитись переселення робітної сили, особливо з західніх земель України, де мовляв, є „надвишка" робітників.

Що ж собою являє „доктрина Брежнєва"?

Починається вона з твердження, що в кожній країні, де запанував соціялізм, зміни режиму вже не може бути, ні революційної, ні еволюційної. Далі в „доктрині" говориться про деякі можливості застосування відмінних методів побудови соціялізму - комунізму в кожній окремій країні, але засаднично все мусить взоруватися на СССР. Економічна політика кожної соціялістичної країни мусить бути пов'язана з економічною політикою всього соціялістичного бльоку держав. Якщо в тій чи іншій соціялістичній країні виникне загроза для існуючого там устрою, всі інші соціялістичні країни зобов'язані прийти їй з „допомогою", в тому числі й мілітарною. Якщо тій чи іншій соціялістичній країні загрожуватиме країна не-соціялістична, всі інші соціялістичні країни зобов'язані виступити проти тієї ворожої країни. Суверенність і незалежність кожної соціялістичної країни обмежена, вона підпорядковується загальним інтересам соціялістичного бльоку. Той бльок має спільне керівництво.

Тепер подамо ту „доктрину" не в соцреалістичному, а в її дійсному значенні:

Хто попався на гачок Москви, той уже ніколи не може з нього зірватися. Комунізм скрізь має бути таким, яким є і буде в СССР. Про самостійну економіку кожної окремої соціялістичної країни не може бути й мови, бо економікою всього соціялістичного бльоку керує Москва. Кожну соціялістичну країну Москва коли завгодно може упокорити, навіть силою зброї. Коли Москва знайде корисним для себе, вона може напасти на першу - ліпшу несоціялістичну країну. Нарешті, „суверенність та незалежність" соціялістичних країн Москва може трактувати як захоче, наочним прикладом чого є „союзні республіки" в складі СССР.

За кордонами СССР першими відкинули „доктрину Брежнєва" Югославія та Румунія. Зроблено це було на недавній зустрічі Тіта з Чаушеску. На тій же зустрічі керівники обох країн висловились проти Варшавського пакту. Згодом Чаушеску кілька разів у своїх прилюдних виступах піддав „доктрину Брежнєва" гострій критиці. Слідом за ним румунський теоретик комунізму, Ґеорґе Апостол, висловився про цю „доктрину" так: „іронія і цілковите заперечення принципів марксизму - ленінізму".

Але найбільш ефектовного удару „доктрині Брежнєва" завдав останній з'їзд комуністичної партії Італії, на якому було понад п'ять тисяч делеґатів і гостей майже з усього світу. Виступ лідера партії, Луїджі Льонґо, який, ґрунтовно розбираючи, громив ту „доктрину", проходив у супроводі бурхливих оплесків. Голова совєтської делеґації на тому з'їзді, один із секретарів ЦК КПСС, Борис Пономарьов, під час промови Льонґо то виходив із залі, то знову вертався, не раз ставав на ввесь зріст, потім знову сідав, але покинути з'їзд не міг, бо, видно, дістав наказ витерпіти все до кінця. В унісон з Луїджі Льонґо промовляли другий секретар італійської компартії, потім керівник закордонного відділу ЦК та інші. Всі ці виступи авдиторія оваційно схвалювала. На з'їзді прийняли й відповідну резолюцію. Той з'їзд „доктрину Брежнєва" звів нанівець, рішуче відмовив Москві у головстві над комуністичними країнами й партіями широкого світу, не признав Москві ортодоксальности в комуністичному русі, цілком став по боці ліберальних реформ, запроваджуваних Олександром Дубчеком та його однодумцями в Чехо-Словаччині, гостро засудив московську окупацію цієї країни...

На травень у Москві плянують скликати міжнародну комуністичну конференцію, яку вже кілька разів відкладали. Цікаво, чи Кремль відважиться скликати її, чи знову відкладе?

Іван Поритко

КОНСОЛІДАЦІЯ КОМБАТАНТІВ

У „Свободі" з 5-го березня ц. р. вісім членів Відділу ОбВУА в Клівленді на чолі з інж. М. Хронов'ятом вмістили звернення до наших комбатантських організацій, а зокрема до ОбВУА, з вимогою покінчити з роздріблениям та роз'єднанням українських вояків і довести до успішного їх об'єднання.

З вимогою цих колишніх українських старшин вповні погоджується ОбВУА, бо це відповідає його намаганням об'єднати українських комбатантів для дальшого плекання військової традиції та осягнення духа соборности в продовжуванні в и звольної боротьби.

Протягом усього часу свого існування ОбВУА намагалося об'єднати всіх колишніх українських вояків, але, на жаль, і досі осягнути цього не вдалося. Все ж таки в ОбВУА на автономних правах діють Братство УСС, Об'єднання кол. Вояків УПА і Вільне Козацтво, а Братство кол. Вояків 1 УД УНА успішно співпрацює головно в Суспільній Службі Комбатантів та у видаванні єдиного вояцького журналу „Вісті Комбатанта". З ОбВУА не співпрацює нечисельна організація СУВ, до якої входять кол. вояки армії УНР, хоч переважна більшість колишніх старшин і вояків УНР є в складі ОбВУА.

Справа створення єдиного центру українського вояцтва не нова. Ще в 1950 році на делеґатському з'їзді кол. українського вояцтва в Парижі пробували створити Федерацію Українських Комбатантських Організацій. Начальний Вождь УГА, генерал - полковник М. Омелянович - Павленко був тоді гарячим речником об'єднання всіх українських військовиків. У своєму зверненні до вояцтва, вміщеному в 1-му числі „Українського Комбатанта", він писав:

„В організації та у карному поготівлі врятуємо наші розпорошені сили і перш-завсе почерез нас сполучаться окремі клітини великої української військової еміґрації в одну, свідому своїх завдань, потужну цілість. Бо ми, українські вояки, стоїмо понад партіями й групами, понад політичними розходженнями, понад різницями віровизнань — обличчям до нації, як цілости, як святости, як єдиної мети нашого життя на землі!"..

Чи може бути краще оформлення завдань і цілей українських комбатантів, як саме в цих словах Першого Вояка української Армії? Та, на жаль, бажання і надії ген. М. Омеляновича - Павленка з-перед майже 20 років досі не здійснилися, бо той болючий і соромний роздор, що отруював усе наше суспільне життя на скитальщині, не оминув і комбатантів.

У своїм зверненні ген. М. Омелянович - Павленко питав — чи українська вояцька традиція може бути поділена? чи дійсність і поняття української армії в минулому і майбутньому поділені? чи, врешті, ідеал української армії поділений? На жаль, факти доказують, що так. Вони доказують, що в нас усе поділене: світовідчування, стремління, ідеї, боротьба за майбутнє...

Партійно - політиканська хвороба і особисті претенсії деяких амбітних одиниць — це головні причини, чому досі всі об'єднуючі спроби не принесли позитивних наслідків. Та керівні органи ОбВУА, не зражуючись, переконували противників об'єднання, що військова справа це справа непартійних груп, а вояцької моралі, зрозуміння самодисципліни і обов'язку супроти Батьківщини.

Світовий Конгрес Вільних Українців зарисував проломові зміни серед нашого роз'єднаного громадянства і позитивно відбився в житті українських комбатантів. Тоді на З'їзді представників центральних комбатантських організацій, в якому взяло участь 136 осіб, однодушно постановлено координувати всю діяльність українських комбатантів і в тій цілі створити в усіх країнах Координаційні Ради Комбатантських Організацій, а завершити їх Головною Радою Комбатантських Центральних Організацій. Цю справу доручено ОбВУА. В деяких країнах вже створено такі діючі Ради, а в ЗСА всі комбатантські організації, за винятком міннеапольського СУВ, вже визначили своїх представників.

В найближчому часі відбуде своє перше засідання Координаційна Рада Комбатантських Організацій в ЗСА і тим започаткує координуючу діяльність українських комбатантів, що у великій мірі скріпить почуття духової єдности колишнього українського вояцтва.

На З'їзді кол. українського вояцтва 9 жовтня 1949 р. в Ню Йорку, в якому заступлені були всі колишні українські військові формації, однодушно рішено об'єднатися в комбатантському товаристві ОбВУА, з тим, що в рамах цього об'єднання на автономних правах можуть бути зформовані організації для виконування вужчих завдань. Успішно діють в ОбВУА — Братство УСС, Об'єднання кол. Вояків УПА і Вільне Козацтво. На жаль, по смерті ген. К. Смовського виступив з ОбВУА СУВ (Відділ ОбВУА) в Міннеаполісі і досі залишаються поза ОбВУА Братство кол. Вояків 1 УД УНА і Товариство кол. Вояків УПА.

Відносно загрози для внутрішнього миру і небезпеки ще одного роз'єднання „листопадовцями" у в а жаємо, що Комітет Листопадовців поставив собі вужче, кориснe завдання зібрати і видати спомини колишніх учасників Листопадового Чину, а не творити ще одної комбатантської організації.

ВИЙШЛО БЕРЕЗНЕВЕ ЧИСЛО ЖУРНАЛУ „ВЕСЕЛКА"

Джерзі Сиrі. — Вийшло з друку з друкарні „Свободи" і вже розсилається березневе число кольорового, багатоілюстрованого журналу УНСоюзу для дітей „Веселка". На обкладинці поміщена фоторепродукція з могили Т. Шевченка в Каневі та „Заповіт" Кобзаря, а також далі в тексті уривок із повісти Т. Шевченка „Княгиня" і кілька його поезій. Вірш М. Петрова „Березень" також присвячений Кобзареві. У мистецько-розваговій частині цього числа надруковані оповідання М. Щербака „Бабуся та Лис", з ілюстраціями Галини Мазепи, оповідання „Пригода із скунксом" сл. п. Софії Парфанович, про яку поміщено некролог, розповідь І. Маслянка „Як Михайлик підглядав бузьків" з ілюстраціями М. Михалевича, „Добродійний вулкан" М. Мамороського та ін. У числі поміщені також вірші Діми, В. Дубини, Р. Завадовича та ін. Третє число „Веселки" — у зеленому, весняному кольорі.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА НА ЧУЖИНІ

Торік — 1968 року, в Ню Йорку під фірмою Об'єднання письменників „Слово" вийшло третє число збірника „Слово". На початку цього збірника вміщено статтю Григорія Костюка „На магістралі історії", що в ній автор „кинув загальний погляд" („ми кинули загальний погляд") на розвиток українського письменства від 1917 р. до 1967 р. Якби це був тільки „загальний погляд", незалежно від його якости, то це була б тільки особиста авторова справа, що її так чи так мала б оцінити літературна критика. Та насправді це бібліографічний перелік письменників, з найбільшою, яка тільки в п. Костюка можлива, особливо щодо сучасного еміграційного періоду, вичерпністю, яка (вичерпність) охопила геть чисто всіх, хто надрукував хоч би пару якихось віршів. Геть чисто всіх, крім двох тих, що нижче підписалися, — Фотія Мелешка та Василя Чапленка. Не перебільшуючи своїх заслуг в українській літературі, ми, проте, як активні учасники українського літературного процесу на протязі цього 50-річчя, не можемо не запротестувати проти такого „викреслення" нас із цього процесу. Це „викреслення" тим прикріше, що ці особисті порахунки голови „Слова", очевидячки, санкціонувала й решта редакційної колеґії збірника — С. Гординський, І. Коровицький, П. Одарченко, Б. Бойчук, О. Тарнавський, оскільки відповідальність за вміщуваний у колеґіяльно редаґованому збірнику матеріял несуть усі члени колеґії, а не тільки автор даної статті.

Фотій Мелешко
Василь Чапленко

Ню Йорк
29 лютого 1969 р.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Цього листа відомих двох наших письменників друкуємо з незначними пропусками кваліфікацій вчинку, про який мова: Одержавши цього листа, ми негайно переслали його копію проф. Г. Костюкові з пропозицією, щоб він зайняв до цього становище, та із запевненням, що таке його вияснення „Свобода" надрукує разом з листом. Проф. Г. Костюк таке вияснення прислав, але виключно до відома Редакції.

Т. ШЕВЧЕНКО І В. СИМОНЕНКО — ТЕМОЮ СХОДИН ГУРТКА КНИГОЛЮБІВ

Бронкс, Н. Й. Гурток Книголюбів при 82-му Відділі СУА на Бронксі відбуде чергові сходини у неділю 23 березня, о 4:30 по полудні, в парохіяльній залі, при 1745 Вашинґтон евню. Темою цих сходин буде життя і творчість Тараса Шевченка та його духовного послідовника, поета - патріота Василя Симоненка, який 5 років тому помер в Україні.

Улас Самчук

З БАНДУРОЮ ПО МАЯМІ

(4)

Наша програма вражаючо багата. У неділю ранком звичайно ідеться до церкви. Як і скрізь в Америці, тут, на Флориді, українці мають свої церкви — католицьку і православну. Цієї неділі вони обидві переповнені і мають незвичних гостей. Побожні бандуристи заповнили хори, і їх голоси далеко не вміщаються у ці нешироні простори. Загальний настрій наших церковних сходин завжди і скрізь той самий: не лише молитва, але й зустріч кумів, сватів, знайомих... На Маямі ця процедура значно збагачується. Впливає на це не тільки добра погода й зелені дерева, а також численність сватів і друзів, які злітаються сюди і зі Львова, і з Києва, і з Карпат і Полісся, а тим самим з різних кінців не лише України, але також Америки — від Аляски до Вогненної Землі. Це вже карнавал кумівства, тут всі рідня. Обіймаємось і цілуємось, забуваючи на хвилину, хто і з яких партій, зі сходу чи заходу — просто сердечні земляки, байдуже звідки.

Після церкви обід, а після обіду? Знов берег, пісок, океан і сонце. Воно тут кусливе, як оса, воно виливає на тебе безжалісно баняки окропу, і горе коли ти, прибувши з Канади, не врахуєш часу його ласкавої уваги. Або не зважатимеш на поради отієї красуні, що валяється на лежаку цілими тижнями і виглядає, як добре зашкварений кавказький шашлик.

Зрештою, до нас ці попередження не стосуються, перед нами і за нами так мало часу на сонце і воду, а так багато всіляких нових несподіванок. От хоч би свято української державности і соборности, що його влаштовує Відділ Українського Конгресового Комітету. Там не тільки треба побувати, але й сказати „якесь слово". Ви ж тут гість. Пані Олімпія Подубинська, невтомна аранжерка цієї імпрези, ніколи б вам не дарувала, наколи б їй відмовити.

Але хто думає про відмову? Хіба ж це не виняткова приємність прибути перший раз в житті на Маямі і одразу промовляти на святі української державности? Нема заперечення. Розуміється, що ми всі маємо бути у залі православної громади о восьмій годині вечора.

Перше враження — повінця повна заля, на сцені золотий тризуб і ювілейні цифри: 1919 — 1969.. Півстоліття проголошення соборности. Група ветеранів — учасників бойових походів того часу — сивоголових і похилих, вносять на сцену прапори, а на залі дивиться на них уже третє покоління їх нащадків. Півстоліття не було затрачене. І ніколи не буде. Відома співачка з Вінніпеґу, пані Ольга Павлова виконує американський гимн. Командир ветеранів Василь Подубинський урочистим тоном виголошує промову про ті події. Пані Венґльовська деклямує вірш Грицька (в програмі — Тараса) Чупринки „Україна". Ще раз пані Павлова співає „Молитву за вітчизну" музики Хоменка і „Хай цвітом рожі зацвітуть" Лопатинського. Гурток дітей з української школи при католицькій церкві з їх учителем Василем Каліцинським співає „червону калину" і спільно деклямує „Півстоліття проминуло" Р. Завадовича.

А в другій половині виступає „гість з Торонто". Після нього голова Українського Центрального Комітету, Степан Ковальчук, інформує присутніх про свою поїздку до Вашинґтону на інавгурацію президента Ніксона. Пані Галина Гортиненко читає „Ми об'їхали землю навколо" Івана Багряного і на закінчення шістнадцятилітній піяніст Богдан, син ветерана армії УНР Сперкача, з експресією справжнього, великого таланту виконує на піяно марш з оперети „Чорноморці" Лисенка, „Українські мелодії" Шутя і „Компанеллю" та „Рапсодію" Франца Ліста.

Як звичайно, все це закінчується „Ще не вмерла"...

Ні, ні! П'ятдесят років від часу проголошень у Києві не змарновано. Майбутні п'ятдесят років нам це напевно ствердять. Нація над Дніпром — рікою там, у далекій Европі, мусить бути і буде незалежно-свобідною.

***

Наша програма вичерпується. В понеділок вечором бандуристи залишають Маямське побережжя і вертаються до Дітройту. Вони схвилювали і зрушили все, що тут було українського. До речі, Флорида має тепер чимало українських людей, особливо старших на пенсії. І багато з них людей цікавих, з славним минулим.

От хоч би двоє пань львов'янок — Марія Біляк, дружина знаного колись громадського й політичного діяча, сенатора до польського сенату, і Анна Рижевська — дружина відомого інженера й підприємця, які живуть тут уже довший час у своєму невеличкому домику. Бути їх гостем — це значить відсвіжити згадки з минулого, а разом перевірити себе ще раз, що ми все таки жили й живемо далі єдиним нашим невмирущим ідеалом визволення народу, до якого душею й тілом належимо... Так багато хочеться сказати, стільки пережито, така широка панорама подій... І все це вимагає часу. А його так мало. Привітання і прощання в таких випадках дуже швидко чергуються.

Бандуристи залишили Маямі цього самого вечора. Багато знайомих проводило їх на летовище. Не обійшлося й без чарки „на колеса". І, розуміється, злива обіймів та поцілунків. Не всім з них хотілося покидати цей парадиз тепла для холодного Мішіґену, а деякі з них таки й залишилися ще на кілька днів для сонця й океану.

Тому, що пан Бакай був зайнятий у своїх ляబораторіях, наступного дня пані Франціс обдарувала мене кількома годинами можливо найкращої Флориди.

Названа еспанцями Паскуа Флорида (Великодня неділя) з 1513 аж до 1819 р. була пристановищем контрабандистів, торгівців рабами й піратів. Від року 1845 вона стає 27 стейтом ЗСА, а тим самим величезним джерелом сонця, води, природи і розваги для людности Америки.

Тепер проїхатися її квітучими дорогами, оглянути її побережжя, парки, заповідники — творить чи не найбільшу атракцію. От хоч би такий „Ферчалд Тропікел Гарден" — несамовито багатюща збірка тропічної рослинности, вулканічна динаміка фантазії природи, злива кольорів, запахів. Джунглі пальмо-рослинности, зібраної з цілого світу, близько 500 різних порід — несподіваних, примхливо-вибагливих, крикливо-яскравих. Якийсь несамовитий пандунус, що росте величезним кущем з корінням понад землею, що нагадує п'явок, які повпивалися до стовбурів деревини і так тримають її догори. Нечисленні породи кактусів з їх яскраво-соковитими, незбагнуто-дивовижними квітами, різнокольорові кущі фікусів з листям, що нагадує мистецькі вироби з бляхи чи шкіри, колекції філодендронів, бромеліяд, ліян і бозна ще чого, як фантастично спроєктована гарячо-червона кущовина „шейвінг браш трі" (щітка до гоління) або ті ґрона дрібних рожевих яблучок дивовижної пальми „вейчія мерілья". А до того приголомшуюче допоасовання пернатого сотворіння, що так дерзко і різко доповнює це видовище своїм гостроваражаючим гомоном...

Відколи тут оселився президент Ричард Ніксон, вра-

(Закінчення на стор. 3-ій.)

Двадцять років пластової праці

Минуло 20 років з часу, перші групи нових українських поселенців в Ню Йорку розпочали не лише новий відтинок свого життя, але й нову сторінку в історії Українського Пласту, що в 1945 році захопив сотки української молоді в переселенчих таборах Німеччини.

Із цим ще таким свіжим захопленням пластовим рухом наші переселенці зараз після знайдення праці та приміщення взялися на нових місцях до віднови пластової діяльности.

В 1949 році пластуни в Ню Йорку зорганізували першу пластову групу під проводом пл. сен. М. Раковського та відразу розпочали працю, улаштовуючи вже весною перше Свято Юрія. Перше приміщення пластунів дала їм „Самопоміч" у своєму домі при 7-ій вулиці а відтак мандрували вони в цій околиці, притулюючись при інших організаціях в „комірному".

Вже в 1951 році Пластова Станиця в Ню Йорку нараховувала 345 членів і була господарем першого Крайового З'їзду в ЗСА.

Рік пізніше Пластова Станиця вкінці займає цілий поверх великого дому на розі Другої Евеню та 9-ої вулиці, що здається відразу не є вистачаючим приміщенням для усього пластунства м. Ню Йорку.

Сьогодні понад 700 пластунів і пластунок облягають кожного кінця тижня, як і колись, цей сам дім, але який інакший він тепер цей їх вже власний Пластовий Дім та з якою гордістю показують всім зацікавленим свої привітливі та модерні приміщення.

Але успіхи пластової праці не лише у цьому домі. Двадцять років зусиль невтомної групи пластових провідників і Пластприяту не пропали на марне. Пластова Станиця пульсує життям і дією без передишки всупереч усім перешкодам і таким інакшим обставинам і такій інакшій молоді, як в 1949 р.

Хто в силі пригадати усі ці збірки, апелі, прогулянки, імпрези, хто може злічити скількість пластових занять, годин праці пластових виховників за цих останніх 20 років?

Хто зареєстрував ці сотки пластової молоді, яка перейшла через пороги пластового дому, яка цю станицю уважала своїм другим домом від новацького віку аж до повної зрілости?

Сьогодні біля пластової домівки зустрічаємо колишніх юнаків, що ждуть на своїх дітей із сходин, сьогодні колишні новаки — це найкращі пластові виховники.

20 років безперервної дії проходить перед нашими очами і хотілося б на хвилину їх затримати як на екрані або пустити цей живий фільм ще раз та показати усім, що сумнівалися колись в доцільність пластової праці чи в її ефективність.

І хотілося б звернути увагу нашої громади на цих невтомних ентузіястів Пласту, що тут в метрополії світу поставили собі добровільно таке важке завдання — виховування молодих українських поколінь — і це завдання виконують від двадцять років як можуть найкраще.

Чи скаже їм у 1969 році хтось принаймні щире „Спаси Біг"?

пл. сен. **Ольга Кузьмович**

Д-Р НЕСТОР ПРОЦИК НА ЧОЛІ УКРАЇНСЬКОГО ВІДДІЛУ ПАБНА

Ню Йорк. — Т-во Американських Прихильників Антибольшевицького Бльоку Народів, ПАБНА, складається з американських діячів та з представників різних національних груп. Від українців до ПАБНА, що відбула нещодавно свій Конгрес у Ню Йорку, входить Український Відділ. На зборах 9 березня відбулись вибори Управи Українського Відділу ПАБНА, яку очолив д-р Нестор Процик із Боффало. До нової Управи ввійшли: мґр Уляна Целевич, проф. Б. Губка, Л. Пришляк, д-р С. Галамай, інж. В. Маєвський, інж. В. Федорак, делеґат до міжнародної ПАБНА д-р Т. Крупа, містоголова ПАБНА д-р О. Соколишин, д-р В. Кульчицький, Д. отрук, генеральний секретар міжнародної ПАБНА інж. М. Шпонтак, В. Шарван і д-р Ю. Кульчицький. Крім них, до Українського Відділу ПАБНА входять представники Організацій УВФронту.

Апостольський Екзарх Владика Андрій відвідав українців у Патаґонії

Буенос Айрес. — Апостольський Екзарх для українців - католиків у Арґентині Владика Андрій Сапеляк вперше зміг відвідати багато розкинених українських родин у скелястій і гористій південній частині Арґентини — Патаґонії. „Вісник Апостольського Екзархату" в Арґентині з лютого ц. р. повідомив, що найперше Владика Андрій відвідав кілька українських родин у туристичному місті Барілоче, де відправив для них Архиєрейську Службу Божу у неділю дня 9-го лютого. Відтак відвідав містечко Ель Больсон, де живе около двадцяти українських родин, та село Ель Ожо, в якому ще більше число українців. Владика відвідав більшість українських родин в обох місцевостях, а в неділю 16-го лютого відправив для них Архиєрейську Службу Божу, у якій взяв участь місцевий Дієцезальний Єпископ — Салезіянин. Ель Больсон і Ель Ожо належать до гористої околиці Патаґонії, що межує з Чілійською Республікою, віддалені около 1900 кілометрів від Буенос Айресу. Ця частина лагідних лісистих Андійських гір нагадує Українську Гуцульщину з її лагідним гірським кліматом. Якраз задля такого клімату і краси околиць поселились тут українці, переважно з Волині та Холмщини, в 1937-38 роках. Перша українська родина, родом з Галичини, поселилась тут ще в 1920 році. Загал українців у Ріо Неґро та Чубут займається хліборобством. Головний продукт у Ель Ожо — бараболя, ростуть різного роду овочеві дерева, зокрема черешні, на ширшу скалю плекається тут хміль. Господарі загально заможні. Мають багато землі, корів, овець, вантажні авта, трактори. По візитації Преосвященного Кир Андрія, Апостольського Екзарха в Арґентині, отвирається нова можливість душпастирської станиці Української Церкви у Патаґонії, однак брак священиків - місіонарів та велика віддаль дуже утруднюють її здійснення.

З БАНДУРОЮ ПО МАЯМІ

(Закінчення зі стор. 2-ій)

жаючим місцем для туристів став зелений острів серед синього океану Кей Біскайн. Колись великий сад кокосових пальм з його старовинним маяком, що вказував дорогу мореплавцям, тепер це привабливе і спокійне місце відпочинку для 6.000 мешканців, в тому числі й Президента ЗСА, з лагідним морським підсонням, легкими, білими котеджами і багатим акваріюмом морської фавни. Пляжі, квітники і великий публічний парк доповнюють це знамените місце.

Увечері в родині Олімпії й Василя Подубинських кінчається мій соняшний бенкет. У їх будиночку під трьома кокосовими пальмами зі садочком („Садок вишневий коло хати") бананів, авокадів, помаранч і цитрин пані Олімпія накрила гостинний стіл голубцями й варениками, як й слід добрій киянці, і ми засіли за ним соборною Україною у гідному заступництві Київщини, Волині, Гуцулії і країни Лемків. У світлиці Подубинських на передній стіні портрет Петлюри, фотомонтаж генералітету армії УНР, грамоти з низкою орденів, хрестів і медаль господаря цього дому, лемка з роду і воїна УСС великої боротьби за свободу рідного краю півстоліття тому. Гостина тривала до глибини цієї чудової ночі і могла б тривати завжди, коли б не те невмолиме „все йде, все минає"...

Наступного ранку прибув до нас філософсько-оптимістичний, також ветеран наших визвольних часів, панотець Святослав Магаляс, і ми з Подубинськими виїхали на летовище. По дорозі вступили до церкви св. Михайла, білої, еспанського типу будови, у якій о. Магаляс є настоятелем. Ці будови виникали тут завжди, як тільки десь збиралась більша горстка людей нашої мови. Не зважалося на архітектуру чи мистецтво. Головне — церква... І не лише для молитви до Бога, але й для молитви до самих себе, свого роду і свого далекого минулого. Чарівна формула незгасного оптимізму духа, що її не легко змінити динамікою життя цієї країни. Зворушує відданість, безпосередність, самопосвята... Багато глибинного відчуття своєї самобутности і багато прагнення виправдати його в часі і просторі...

Мій літак, той самий 715, відлітав о 12.10. Прощання з друзями особливо сердечне. І коли машина брала розгін, щоб зірватися в простір, останнє враження залишилося від написів на трьох будовах зліва: Пан Амерікен! Пан Амерікен! Пан Амерікен!

Був яскравий день, простір все ширше й ширше розгортався, синій океан і рудо-зелений клин півострова творили пластичну частину глобуса, який, до речі, стоїть також на полиці моєї робітні в Торонто.

А три години пізніше, коли ми ледве встигли скінчити обід і не встигли ще позбутися враження тепла і квітів, нас круто і суворо зустріла снігова метелиця на летовищі Мальтон. Істотна суперечність. Але з цього змонтовано плянету. І воно так добре.

(Кінець)

Зустріч Дрогобичан в Нюарку відбулася з повним моральним і матеріяльним успіхом

В неділю 8 березня відбулася в залі української католицької школи при церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку Вечірка - Зустріч Дрогобичан. Її відкрив гол. Місцевого Комітету Дрогобичан інж. Володимир Осередчук, який привітав присутніх, що повстанням з місць й одномінутовою мовчанкою вшанували пам'ять померлих дрогобичан. Він представив тостмайстра п. Ст. Спринського, котрий говорив про вагу вечірок і з'їздів, про обов'язок видати правдиву історію Дрогобича та про потребу влаштовувати з'їзди, щоб здобути фонди на видання альманаха.

Опісля голова В. Осередчук виголосив промову, в якій закликав земляків-дрогобичан жертвувати на видання альманаха - збірника про місто Дрогобич і про Дрогобиччину. Він казав, що ми доброго зробили для нашої вужчої батьківщини — для Дрогобиччини, землі нашого Великого Каменяра Івана Франка. Та ж ця земля все відзначалася великими українськими патріотами.

Пан інж. Осередчук оповів, як організувалися дрогобичани, які тепер мають Центральний Комітет Дрогобичан, який разом із Редакційним Комітетом, що його очолює п. ред. Василь Верган, старається видати Альманах - Збірник про Дрогобиччину.

Під кінець промови інж. Осередчук привітав гостей-недрогобичан: пп. архітекта Яструбського з дружиною, д-ра Тараса Шегедина з дружиною і п. редактора Ів. Дурбака з дружиною.

Опісля тостмайстер п. Ст. Спринський попросив до слова голову Центрального Комітету в Філядельфії п. Юрія Гаврилова, котрий в короткій промові подякував Комітетові вечірки і п. В. Осередчукові за улаштування вечірки, сказав про значення і видання книжки. Насвітлив успіхи і невдачі, та закликав присутніх: „шукаймо ентузіястів".

Опісля уділено голосу гостеві п. Ів. Дурбакові, котрий сказав привіт від Комісії Реґіональних Дослідів при НТШ і від Головного Комітету Теребовлян, рівнож на пропозицію п. ред. Дурбака, зібрано підписи, котрі будуть вислані генералові Дашкевичеві — дрогобичанинові. По тій частині наступила мистецька програма, котрою вів п. Мих. Добош, започаткувавши веселим скечом. Опісля виступила п. З. Бундзяк, відспівавши 3 пісні. По тій точці виступив п. Ст. Магмет в ролі Гриця Зозулі, котрого присутні прийняли рясними оплесками. 3-ою точкою був виступ свіжозорганізованого жіночого квартету „Калина", котрий заспівав „Баркаролю", муз. Людкевич і танго: „Сон", сл. й муз. Р. Купчинського. Треба признати, що цей квартет, хоч своїм існуванням молоденький, то вив'язався вповні зі свого завдання і чарував звуками слухачів.

Опісля п. Юрій Гаврилів згадав про громадські і професійні заслуги д-ра М. Терлецького, який саме відзначає 50літній ювілей суспільної і лікарської праці. Присутні земляки й гості заспівали йому: „Многая літа!" На закінчення мистецької програми, вже під час вечері, виступило гавайське тріо гітаристів „Гомін" під мист. керівництвом В. Осередчука і відіграло: „Завтра в далеку дорогу", — пісня УПА, „Марш сотні Хріна" — УПА в честь померлого сотника Миколи Фриза - Веригори і пісню „Києве мій". На закінчення квартет „Калина" відспівав ще пісні власного укладу. Наступила добра вечеря і під час неї гутірка земляків.

Під час вечері п. Євген Гутович звернувся з закликом до присутніх, щоб місто квітів на могилу сл. п. сотника УПА Миколи Фриза складати датки на альманах, і сам пожертвував: 100 дол. До того заклику приєдналися особи: Серге І. де Васіль — 50 дол., Микола Горнелавський — 30 дол., інж. Орест Лазор — 25 дол. По 20 дол. склали: Вол. Яців, Сенейко, Роман Сас. По 10 дол. жертвували: Мих. Миськів, Василь Колінко, Вол. Осередчук, інж. Мусаковський, Осип Воскрес, Іван Городиський, Мих. Добош, Іванна Дурбак, Теофіль Дакун, Мих. Івасівка, Василь Франко. По 5 дол. — Адольф Гладилович і гість Адам Гординський. Разом 385 дол. Після того д-р Тершаківець в и с в ітлив свої фільми зі Львова й Києва з недавньої поїздки по Україні.

Вечірка виправдала себе чисельно, морально і фінансово. Було 87 осіб. Вступи дали 434 дол. Чистого прибутку було понад 600 долярів. На банковій книжечці маємо суму 6,492.23 дол. Незабаром можна буде приступати до друковання альманаха, збірка матеріялів до якого закінчується.

По висвітленні фільму інж. В. Осередчук подякував д-рові Тершаківцеві і присутнім за участь і на тім закінчено вечірку - зустріч.

В. Осередчук

Загальні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Лігай Веллі, Па.

23 лютого в залі св. Миколая, Нортгемптон, Па, відбулися Загальні Річні Збори Окружного Комітету Відділів УНС Лігай Веллі, Па.

На збори явилось виїмково-велике число союзовців з цілої округи, були заступлені делегатами 11 відділів.

Збори відкрив голова Окружного Комітету І. Зазворський, вітаючи заст. голови головного предсідника УНСоюзу В. Сохана, головного радного й обласного організатора С. Гавриша, делегатів відділів та гостей і попросив о. прот. А. Двораківського провести молитву.

Після схвалення порядку зборів, обрано президію в складі: голова — о. прот. А. Двораківський і І. Стасів — секретар.

По відчитанні протоколу з попередніх загальних зборів комітету секретаркою округи А. Гарас, який збори приняли без змін, приступлено до звітувань управи.

Збори уважно вислухали звіту голови І. Зазворського, який подав головну працю проведену Окружним Комітетом: відзначення 75-річчя „Свободи" імпозантною імпрезою та приготуваннями, що інтенсивно ведуться до відзначення 75-річчя УНСоюзу величавим бенкетом, запляннованим на 16-го листопада в Аллентавні, Па. На прикінці ствердив, що існують великі можливості в окрузі у здобуванні нових членів, на що треба більшої ваги в майбутньому.

У звіті секретарки А. Гарас було доповнення до звіту голови, що округа із власної ініціятиви відбула дві спільні наради з делеґатами відділів, на яких були представники головного уряду: д-р Я. Падох і С. Гавриш.

Д. Мушастий — касир окружного комітету, подав до відома, що на протязі ділового року каса округи мала 100 дол. чистого приходу, з чого 40 дол. відпроваджено на ФКУ, на УККА 10 дол. і 50 дол. залишилось в касі.

По звітах управи, на просьбу голови президії, до союзовців промовляли представники головного уряду УНСоюзу. Головний радний і обласний організатор Ст. Гавриш на вступі ствердив історичність цих зборів, бо вони саме відбуваються у 75-річчя УНСоюзу, що сповнилось вчера, від його заснування. Він говорив про здійснення програми приєднання нових членів. На перше місце висувається І. Зазворський, який приєднав 34 членів, а далі А. Гарас — 25 членів, С. Колодруб — 11 членів, Д. Мушастий і П. Крепич — по 6 чл., Шишка і Саюк — по 2 чл. і Баш 1 чл. Із загально-призначеної квоти 140, округа приєднала 88 нових членів. Пан С. Гавриш подав ряд практичних порад й вказівок у посиленні праці в окрузі та запросив союзову громаду до участи в ювілейних діямантових святкуваннях 75-річчя УНСоюзу, що відбудеться 25 травня, в місті Шамокіні Па. де повстала наша заморська твердиня — УНСоюз.

Другим доповідачем був заст. головного предсідника і керівник рекордового відділу УНСоюзу В. Сохан. Він провів цікаву аналізу теперішнього стану УНСоюзу з його 88-тисячним членством, що забезпечене на суму 119 мільйонів дол., та широко говорив про дальші плянування УНСоюзу у найближчих роках.

Збори вітав голова Лігайвелійського Відділу УККА І. Стасів, який говорив про величезні заслуги УНСоюзу на всіх відтинках українського життя по цей бік океану і на Батьківщині. Щиро бажав дальших успіхів і кликав відзначити імпозантною імпрезою діямантовий ювілей УНСоюзу.

Після виступів представників головного уряду була дискусія, в якій слово забирали: В. Пипюк, А. Гарас, Д. Мушастий й інші.

По уділенні абсолюторії уступаючій управі, що на внесок голови контрольної комісії о. прот. А. Двораківського збори однодушно ухвалили, був вибір нової управи і через аклямацію до управи увійшли: І. Зазворський — голова, В. Пипюк — заст., А. Гарас — секретарка, Д. Мушастий — касир. До Контрольної Комісії ввійшли: о. прот. А. Двораківський, П. Крепич і С. Колодруб.

Під кінець зборів промовляв о. прот. А. Двораківський, високо оцінивши працю УНСоюзу, закликав до єдности в спільних діях та плеканні рідних традицій, мови і релігії, бо це наші найвищі ідеали.

Новообраний голова окружного комітету І. Зазворський дякував за шану, якою наділили загальні збори, взивав усіх, щоб доклали максимуму зусиль у збільшенні числа нових членів в цьому ювілейному році.

Молитвою збори закрив о. прот. А. Двораківський.

І. Стасів

Приймається оголошення святочних побажань у „Свободі,"

Адміністрація „СВОБОДИ" повідомляє, що йдучи назустріч загальним побажанням, вона й в цьому році призначить окремі шпальти збільшеного Великоднього числа на оголошення традиційних святочних привітів і побажань.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ:

1 цаль через 1 шпальту	$ 3.00
1 цаль через 2 шпальти	5.00
2 цалі через 2 шпальти	10.00
3 цалі через 2 шпальти	15.00
4 цалі через 2 шпальти	20.00
5 цалів через 2 шпальти	25.00
6 цалів через 2 шпальти	30.00

та в інших розмірах.

Треба сподіватися, що загал нашого Громадянства використає цю нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям та знайомим навіть в найдальших закутинах світу, куди навряд чи звичайна пошта занесла б таку вістку. Великий тираж „СВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ:
за новим стилем до 30-го березня 1969 року
за старим стилем до 6-го квітня 1969 року
Зголошення святочних побажань, **РАЗОМ З ГРОШЕВОЮ ОПЛАТОЮ**, залежно від величини оголошень, надсилати до:

"SVOBODA", 83 Grand Street, JERSEY CITY, N.J. 07303

Тільки п'ять мінут коштує придбання життєвого забезпечення. Його брак можуть Ваші рідні відчувати ціле життя. Ще сьогодні забезпечіться в Українськім Народнім Союзі!

Загальні збори Відділу УНСоюзу ч. 408 в Торонті

9 березня в пополудневих годинах у приміщенні церкви св. Покрови в Торонті відбулися річні загальні збори Відділу УНС ч. 408 ім. Митрополита Андрея. Участь у зборах взяло поважне число осіб.

Збори відкрив голова Відділу д-р К. Ващук, вітаючи присутніх та представників Головного Уряду УНС в особах: Б. Зорича — заст. головного предсідника і В. Дідюка — голову Окружного Комітету й головного радного. Зборами проводила президія в складі: всеч. о. проф. В. Жолкевич — голова, В. Бамбурак — секретар. По відчитанні протоколу з попередніх зборів та його принятю, відбулися ділові звіти: голови, фін. секретаря, касира і Контрольної Комісії. Звіти показали, що відділ чисельно зріс.

Члени Управи спільними силами разом з обласним організатором часто плянували працю. Відділ має всі можливості росту, коли врахувати, що є він відділом одної із найбільших і найкращих парохій Торонта. Активна дискусія підтвердила повну співпрацю управи та признання за працю. Багато прийшлося поп рацювати при упорядкуванні відділу секретареві відділу п. Курманові, д-р Ващукові, інж. Бенешові та іншим. Звітодавці подякували всім у допомозі приєднування нових членів, а зокрема п. Бамбуракові, який допоміг у приєднанні чотирьох членів. По принятті звітів і уділенні повного довір'я уступаючій управі, перед вибором нової управи виступив із словом заступник головного предсідника Б. Зорич. До нової управи одноголосно обрані: д-р Корнель — голова, В. Грицай — заст. голови, І. Курман — фін. секретар, В. Бамбурак — помічник фін. секретаря, інж. Бенеш касир. Контрольну Комісію очолив всеч. о. проф. В. Жолкевич у складі: І. Коник і М. Пейко.

По виборі членів управи і Контрольної Комісії, виникла широка дискусія над дальшими плянами праці, в якій забрав довше слово В. Дідюк — головний радний. Приєднування нових членів у 75-річчя УНС, поширення його діяльности та дальше здобування громадянського права в нашій спільноті — це перші і основні напрямні, в яких напевно новообрана управа під проводом наших громадських сеньйорів д-ра Ващука і І. Курмана — увінчається успіхом.

Збори закінчилися подякою предсідника зборів всеч. о. проф. В. Жолкевича, який направду докладає всіх зусиль в переконуванні, що УНС заслуговує на увагу з боку широких кол українського суспільства. Гарне й дружнє переведення зборів, активна участь у дискусії та намічені пляни дальшої праці дають надію, що відділ з ім'ям Князя нашої церкви Митр. Шептицького буде рости і розвиватися на славу Бога і добро нашого українського народу. Під кінець зборів зроблено спільну ювілейну знимку.

НН.

Загальні збори 268 Відділу ім. Дмитра Вітовського у Філядельфії

Річні Загальні Збори 268 відділу ім. Дмитра Вітовського відбулись в суботу 18 січня в залі Українського Клюбу при 2171 Вейкелінг вулиці, дільниця Ф р а нкфорд.

Збори відкрив голова відділу Михайло Майчук, вітаючи присутніх, при чому попросив секретаря відділу відчитати порядок нарад, а тому, що не було завваг до порядку, то на пропозицію Иосифа Смачила одноголосно вибрано Осипа Кусеня на предсідника зборів і Омеляна Барилку на секретаря. Осип Кусень подякував за вибір і згадав про ювілейні святкування 75-ліття „Свободи" та й УНСоюзу.

Звітування уступаючої управи було змістовне, голова відділу Михайло Майчук заявив, що тісно співпрацював з секретарем Омеляном Барилкою і касиром Иосифом Смачилою і висловив їм подяку за співпрацю. Секретар відділу Омелян Барилка подав обширний циферний звіт про стан каси та й вислані членські вкладки до Союзу. Звітуючи про організаційну ділянку, подав, що відділ здобув 5 нових членів, і на кінець року загальний стан членства в відділі виносив 159 грамот. Касир відділу Иосиф Смачило заявив, що погоджується із звітом секретаря, бо вони разом провадили книговодство фінансів.

За Контрольну Комісію звітував Петро Леськів, який ствердив, що п е р еведено контролю книговодства і знайдено все в найкращому порядку. Контрольна Комісія рекомендує всім членам відділу належати до „Братської каси" і підсилити її фонди.

Предсідник зборів Осип Кусень попросив до слова присутнього на зборах головного радного та й голову Філядельфійської О к р уги Степана Гавриша, який дякував членам управи за активну працю у філядельфійській окрузі і інформував про загальний стан УНС та й його завдання на майбутнє. Він висловив признання для союзових піонерів, завдяки яким тепер з гордістю святкуємо діямантовий ювілей Союзу. Він звернувся до управи і до присутніх повести більш інтенсивну працю в ювілейному році, головно виконати зобов'язання супроти Союзу — приєднати 16 нових членів.

Після доповіді Степана Гавриша вив'язалась досить речева дискусія, в якій поодинокі члени висказували свої думки відносно діяльности УНСоюзу. По дискусії і по запитах член Контрольної Комісії Петро Леськів поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій управі. Приступлено до вибору нової управи, до якої ввійшли: Михайло Майчук — голова, Омелян Барилка секретар, Дем'ян Зазуляк — заст. секретаря і Иосиф Смачило — касир. До Контрольної Комісії вибрані: Ярослав Волощук — голова та Петро Леськів і Микола Павлюс — члени.

По закінченні нарад новообраний голова Михайло Майчук подякував за вибір, запевнив головного радного Степана Гавриша, що відділ виконає своє зобов'язання і приєднає 16 нових членів, а відтак запросив всіх присутніх на „традиційну" гостину - перекуску, яку вміло приготовила пані Олександра Палько. Слід згадати, що управа відділу втішається дуже гарною опінією в дільниці Франкфорду, бо в зборах взяло участь 32 особи, а в тому і представники Відділів інших братських Союзів, а саме від відділу СУК „Провидіння" голова Марко Мисишин і секретар Микола Леськів, а від відділу УНПомочі секретар Лев Галас. І голова Клюбу, в якому відбувались збори, Іван Крих, був присутній під час зборів.

С. Г.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

УКРАЇНСЬКУ РОЗБУДОВУЮТЬ КРЕДИТІВКУ В ЛОС АНДЖЕЛЕСІ

Лос Анджелес, Каліф. — Українська Кредитівка, заснована на далекому Заході три роки тому, постійно зростає, хоча українська громада в Лос Анджелесі й околицях не надто велика. За перші три роки праці Кредитівка видала позичок на суму в майже 50 тисяч дол. і вже двічі видала своїм членам дивіденди. Головою Кредитівки переобрано мгра О. Веселого.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

П'ЯТНИЦЯ, 21-го БЕРЕЗНЯ 1969 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Укр. Допом. Т-ва Дністер — 361 Відд. о год. 7:30 веч. у власній домівці при 119 Ave. "A". На порядку: фінансові, організаційні та біжучі справи. Проситься чл. прибути та вирівняти залеглі вкладки. — П. Кучма, предс., В. Яськів, секр.

СУБОТА, 22-го БЕРЕЗНЯ 1969 р.

ЧЕСТЕР, Па. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 156-ий Відд. о год. 7:30 веч. Проситься чл. прибути. Є важна справа. до вирішення. — В. Новак, секр.

Аплікація на прийняття
— на —
КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
на СОЮЗІВЦІ
КЕРГОНКСОН, Н. Й.
від 8-27 СЕРПНЯ 1969 року

Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
Вік: .... Член УНС, Відділ: ....

Знання української мови:
СЛАБО ☐ ЗАДОВІЛЬНО ☐ ДОБРЕ ☐

Залучую на рахунок оплати $..............
(Повна оплата курсів — $120.00. Половину належности треба вплатити із аплікацією).

Аплікації висилати на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

• ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ
• И БУДЬТЕ БЕЗПЕЧНІ!
• (ОЧЕВИДНО В УНСОЮЗІ)

Посмертні згадки

БАРБАРА ІВАСЮТЯК, членка 94 Відділу УНС в Дітройт, Міш., померла 6-го лютого 1969 р. Покійна нар. 8-го серпня 1916 р. в с. Копитинці, пов. Тернопіль. Залишила в смутку мужа Петра, 2 сестри і 2 братів на Україні. Похорон відбувся 10 лютого 1969 р. в укр. кат. церкви Непор. Зачаття на цвинтар Mt. Olivet, Detroit, Mich. при участи приятелів і союзівців.
Вічна Їй Пам'ять!
Управа

Розшуки

Левкович Марія Іванівна
з дому Кириченко
пошукує
Рідних та Знайомих.
Адреса:
66 Olympic Ter. apt. 202
Irvington, N.J. 07111

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ТАРЗАН, Ч. 6151. Таємничий чоловік почав говорити.

Бородатий чужинець, зв'язаний Тарзаном після того, як пробував втікати з рожевого палацу, почав нарешті відповідати на запити Тарзана. Але так туманно, що збільшив н е т е р п еливість Тарзана.

Ти мусиш давати нам чесні відповіді на наші прості питання, чужинце! Що ти думаєш, коли пробуєш рятувати цивілізацію — від злих учених ?

Ти не розумієш того жаху, чому я тут опинився. Моєї невдачі! Я втік з-посеред найлютіших учених світу — з усіма їхніми тайнами! Але джет, що я його вкрав їм, обманув мене, загорівся ... поки я встиг завезти свої тайни цивілізованим людям!